

derfor Kongerigets Indenrigsminister som Bestyrer af Reservecfondet kommer til at indtage den frie og selvstændige Stilling, der er nødvendig Betingelse for Ansvar.

3) Overeensstemmelse hermed foreslæaer Udvalgets Fleertal Thinget at beslutte, at Indenrigsministeren maa være bemyndiget til at lade Kongerigets Andeel af Totalkassebeholdningen, som i Medfør af Lov af 4de Marts 1857 og Lov af 3die Marts 1860 skulde overføres i Reservecfondet, forblive indestaaende i Totalkassebeholdningen som Laan, imod at der deraf til Reservecfondet svares mindst 4 pCt. Rente, at der betinges Ret til Opsigelse med $\frac{1}{2}$ Aars Varjel, og imod at der erhverves Anerkjendelse for, at der ikke paahviler Kongerigets Reservecfond nogenformhelt Forpligtelse til at modtage Tilbagebetalingen i jydste Jernbaneactier.

Et Medlem af Fleertallet (Tscherning) foreslæaer subsidiært, at den betegnede Anerkjendelse frasalbes, men at det forbydes Indenrigsministeren, som Bestyrer af Reservecfondet, at overtage eller anskaffe Actier i den jydste Jernbane, forinden hele Banen er færdig og i Drift, og da ikke til nogen høiere Værdi end 25 Gange Banens Nettoindtægt (jfr. § 3 i Concessionen af 21de October 1859).

Udvalgets Mindretal (Kajser, Oppermann og Rosenørn) kan hverken tiltræde den givne Motivering eller de i Forslag bragte Beslutninger, men formener derimod, at de af en tidligere Indenrigsminister ved Skrivelse af 25de October 1859 paa Reservecfondens Vegne ligeoverfor Monarchiets Finantser overtagne Forpligtelser bør hævdes. Mindretallet Rosenørn har derfor heller ikke, allermindst saalænge der fra den nuværende Indenrigsminister ikke foreligger noget Forlangende i saa Henseende, kunnet tiltræde Finantsudvalgets Beslutning at offentliggjøre den sammes Formand af Indenrigsministeren tilsendte Correspondance denne Sag vedkommende, hvormod Kajser og Oppermann have anset det for rigtigt, at denne meget omtalte Sags virkelige Sammenhæng bliver offentliggjort.

3) (4. Renter og Afdrag paa forskjellige Activer). De Laan, der af Kongeriget ere tilstaaede Ribe Havnekasse, ere givne paa saa eiendommelige Betingelser, at det ingenlunde kan være Kongerigets Finantser ligegyldigt, hvilke Forpligtelser Havnekassen senere maatte indgaae. Udvalget troer, at burde fremhæve Nødvendigheden af, at dette Punkt særligt paaagtes ved Controllen, og at burde opfordre Regjeringen til at paasee, at der ikke indrømmes Udgifter af Havnekassen til Præjudice for Statskassen.

4) 3) Henhold til det af endeel af Udvalget under Kirke- og Underviisningsministeriet stillede Forslag om at fastholde den hidtil i Finantsloven brugte Postering af Folkekirken (Betænkning Nr. 20, Endringsforslag Nr. 18) foreslæaes her under Nr. 5 at optage Indtægten af samtlige overtagne Bispetiender med Fradrag af Udgifterne, samt med Hensyn til disse at tilføie, at Arbeidet ved Rødovre Kirke skal udføres ved Licitation (Betænkning under Kirke- og Underviisningsministeriet Nr. 21 og det dertil knyttede Endringsforslag).

5) (11. Indtægter ved Salg af Copikort og andre fra Matriculen leverede Gjenparter). Udvalget maa ansee det for rigtigt, at denne Post, som andre lignende, opføres med Gjennemsnitsbeløbet for de nærmest foregaaende 5 Aar.

6) (12. Indtægter for de civile Straffeanstalter).

Hele den Beregning, hvorpaa disse Indtægtsposter støtte sig, er saa udførlig fremstillet i Anmærkningerne, at Udvalget kun finder Anledning til ganske saa Bemærkninger ved de enkelte Conti.